

NOTA DE PREMSA

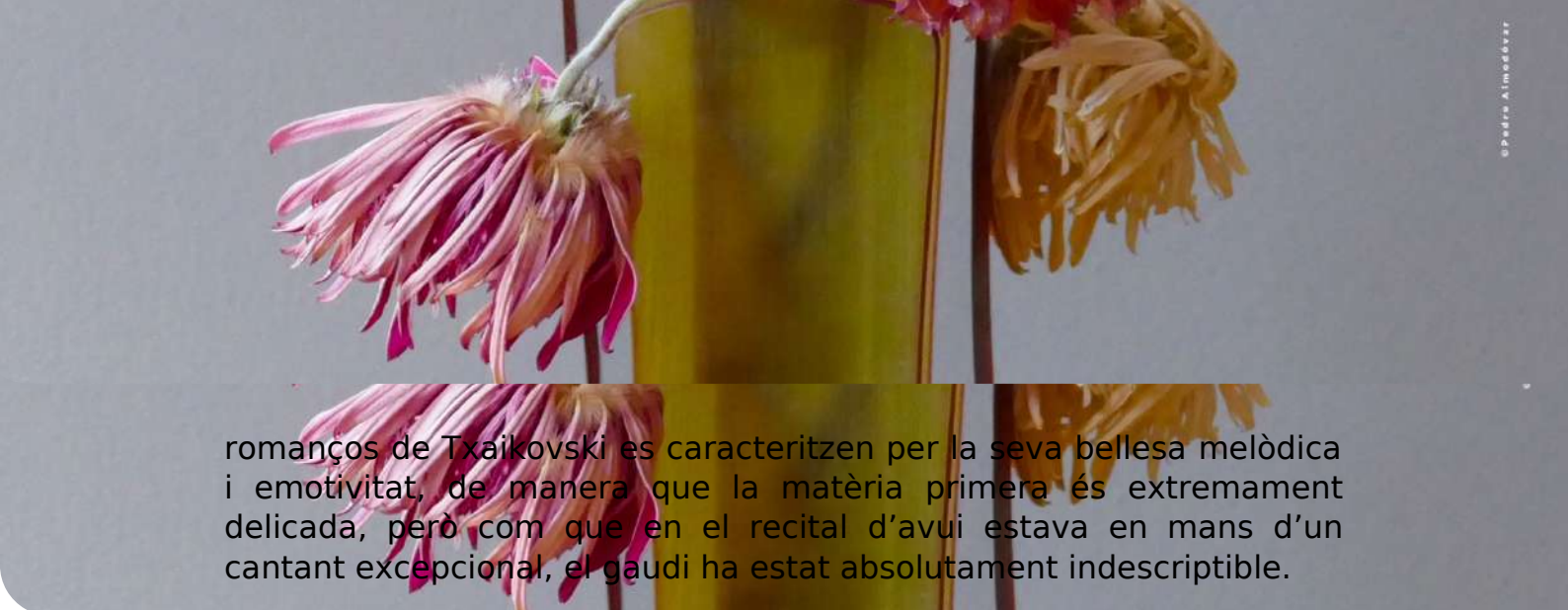
El tenor polonès Piotr Beczala protagonitza una obertura brillant de la 38a edició del Festival Peralada 2024

- **L'artista, acompanyat al piano per Sarah Tysman, va dur l'emoció del públic a flor de pell, amb una primera part dedicada gairebé exclusivament a interpretar nou romanços de Txaikovski**
- **La segona part del recital va incloure interpretacions magistrals d'àries d'òperes conegudes de Stanislaw Moniuszko, Antonin Dvořák, Giuseppe Verdi i Giacomo Puccini**

Peralada, 19 de juliol de 2024.- Tot resguardant-se de la xafogor sufocant, el públic ha omplert avui l'acollidora església del Carme de Peralada per assistir al primer recital de l'edició d'estiu del 38è Festival Peralada. No és habitual tenir l'ocasió de poder gaudir d'una veu brillant, de les més belles del món, com la del tenor polonès Piotr Beczala, que avui, en la tercera vegada que actuava a Peralada, ha dut l'emoció del públic a flor de pell, sobretot amb la seva interpretació d'una selecció de nou romanços del compositor rus Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893) en la primera part del recital. Ha estat una inauguració magnífica.

Beczala, que ha actuat acompanyat de la pianista francesa Sarah Tysman, especialista en l'acompanyament de cantants i en el lieder i l'òpera, ha interpretat nou peces incloses en el seu darrer disc, *Romances* (Pentatone, 2023), publicat fa poc menys d'un any, que va gravar conjuntament amb el pianista Helmut Deutsch i que, a més de romanços de Txaikovski, també inclou cançons de Rachmaninoff. Els

romànços de Txaikovski es caracteritzen per la seva bellesa melòdica i emotivitat, de manera que la matèria primera és extremament delicada, però com que en el recital d'avui estava en mans d'un cantant excepcional, el gaudi ha estat absolutament indescriptible.

Existeix un gran contrast entre la grans obres simfòniques i operístiques del compositor rus i els seus romànços, unes peces més petites i breus, que en ocasions passen com un sospir o una alenada d'aire fresc i perfumat, que és el que ha passat en la primera part. El compositor rus es va inspirar en ocasions en poetes russos, contemporanis o no, però també, quan no en trobava cap que complís les seves expectatives, recorria a la seva pròpia vena poètica. Beczala ha posat de relleu i ha fet brillar avui la capacitat del compositor de combinar amb mestratge la melodia vocal amb l'acompanyament del piano, per oferir una harmonia perfecta que vehicula el sentiment que conté la paraula. Emocionant és potser l'adjectiu que millor li escau a la primera part del recital d'avui, també íntima, amb un tenor en estat de gràcia que ha interpretat amb destresa unes peces que es caracteritzen per l'ús de línies melòdiques elegants i evocadores, conjuntament amb harmonies riques i sofisticades pròpies d'un veritable mestre de la composició, que sap crear atmosferes emocionals i profundes.

La tria de les cançons també ha seguit una lògica i de la frescor a una certa nostàlgia de principi de primavera -*To bylo ranneyu vesnoy (Era principis de primavera)* Op. 38, núm. 2-, hem passat a la fogositat i vehemència de la pregunta sense resposta, a l'interrogant apassionat sobre l'amor, moments de reflexió i introspecció, d'altres d'angoixa i de solitud -*Otchego? (Per què?)* Op. 6, núm. 5; *Sred' shumnogo bala (Enmig del soroll del ball)* Op. 38, núm. 3; *Tak chto zhe? (Aleshores, què?)* Op.16, núm. 5-, fins arribar al desesper -*Khotel bi v edinoye slovo (Per una paraula senzilla), cançó per Nouvelliste*, de Nikolay Bernard-, per encadenar quatre temes basats en la natura: un dia rúfol, la posta del sol, la brillantor de les estrelles i l'albada, com un nou renéixer -*Sred' mrachnikh dnei (En un dia ennuvolat)* Op.73, núm. 5; *Zakatilos solnce (El sol s'ha posat)* Op.73, núm. 4; *Nam zvezdi krotkiye siyaly (Les estrelles brillen tènues per nosaltres)* Op. 60, núm. 12 i *Den' li zarit (Tant si és l'alba)* Op.47, núm. 6-. Aquesta darrera peça és com una mena de triomf emocional sobre les elements. Abans de la mitja part, Sarah Tysman ha interpretat tota sola al piano, amb molta sensibilitat, com bressolant a l'audiència, *Les estacions Op. 37a. Juny: Barcarola en Sol Menor*. Per tancar-ho i

donar pas al descans, Piotr Beczala ha abordat "*Kuda, kuda, kuda vi udalilis*", una ària de gran complexitat tècnica que interpreta el personatge de Lensky, el jove poeta romàntic de l'òpera "*Evgeni Onegin*".

Si la primera part ha tingut un toc fins i tot introspectiu, la segona part del recital ha deixat pas a una torrentada d'emocions gràcies a l'exquisida interpretació de Beczala de diverses àries d'òperes composades per Moniuszko, Dvořák, Verdi i Puccini, algunes de les quals molt conegudes pel públic, que ha canviat el seu posat més aviat melangiós de la primera part per un esperit més joiós gràcies al repertori triat pel tenor polonès. Beczala ha decidit començar amb una ària vivificant de l'òpera còmica *Straszny Dwór (La mansió de la por o La casa embruixada)*, del seu compatriota Stanisław Moniuszko, que ha donat pas a la interpretació d'una joia lírica com és l'ària del Príncep de l'òpera *Rusalka* (Dvořák), en què el tenor ha traslladat al públic l'estat de desesper del protagonista, en el tercer acte de l'obra. Les exclamacions de *bravo!* del final de la primera part, s'han començat a multiplicar. Una peça per a piano sol interpretada per Sarah Tysman -*Humoresque Op. 101, núm. 7 en sol bemoll Major*- ha donat pas a la recta final del recital.

La passió i la intriga han dominat l'església amb la interpretació vehement per part del tenor de dues àries d'*Un ballo in maschera*, de Verdi: *Di' tu sei fedele il flutto m'aspetta*, primer, i *Forse la soglia attinse... Ma se m'è forza perderti*, després. Determinació i fortalesa, primer, i dolor i conflicte emocional, després. Abans dels bisos, una nota de sublimitat amb la interpretació de dues de les àries més populars de Giacomo Puccini de l'òpera *Tosca*, d'una bellesa lírica corprenedora. *Recondita armonia* i la seva melodia, dolça i apassionada, han preparat l'audiència per a l'escolta de l'ària *E lucevan le stelle*, un *hit* operístic que ha commogut i ha fet planar per l'església una sensació de desolació i tragèdia davant el cruel destí de Caravadossi. Els bisos, però, han dissipat qualsevol sensació de malastruc. El tenor polonès ha agraït l'ovació dempeus del públic amb la interpretació -com d'habitud- d'una cançó tradicional del seu país, *Cichutko*, i d'una bella cançó popular napolitana titulada *Core 'ngratu*, també titulada *Catari, Catari* (Riccardo Cordiferro).

Al recital d'inauguració d'avui hi han assistit el Conseller de Recerca i Universitats de la Generalitat de Catalunya, l'Honorable Senyor

Joaquim Nadal; l'Il·lustríssim President de la Diputació de Girona, Senyor Miquel Noguer; l'Il·lustríssim Alcalde de Peralada, Senyor Miquel Brugat; el Subdelegat del Govern a Girona, Senyor Pere Parramon; l'Il·lustríssim Alcalde de Figueres, Senyor Jordi Masquef, el Conseller de l'àrea de Noves Tecnologies del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Senyor Albert Ramos i el Director de l'Institut Català de les Empreses Culturals, Senyor Edgar Garcia.